

Р Е Ш Е Н И Е

№ 301

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 27 ноември 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести ноември през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря Е.В.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Г.***, като разгледа докладваното от съдия Георгиева **к.н.а.х.д. № 310** по описа за **2013** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 635/22.07.2013 г., постановено по н.а.х.д № 621/2013 г., по описа на Районен съд гр.Перник, е изменено наказателно постановление № 23-2305792 от 01.04.2013 г., издадено от директора на дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, с което на СД“***”, гр.П.***, представлявано от Д. С. К.*** е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 3000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) за нарушение на чл. 62, ал. 1 връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда. С атакуваното решение е изменен размера на административното наказание, като е намален размера на имуществената санкция от 3000лева на 1500 лв..

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от СД „***”. По изложените в жалбата съображения се иска да бъде отменено решението на Пернишкия районен съд като неправилно и незаконосъобразно и да бъде постановено съдебно решение, с което да се отмени изцяло издаденото наказателно постановление. Твърди се, че неправилно РС не е кредитирал представения по делото граждански договор, както и свидетелските показания, които оборват тезата на АНО.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „ИТСофия област”, надлежно уведомен за съдебното заседание не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и предлага решението да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, в касационен състав след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, както и задължителната служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК

относно валидност, допустимост и съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество е основателна.

Разпоредбата на чл. 416, ал. 1, изр. 2 от КТ, установява, че редовно съставените актове по този кодекс имат доказателствена сила до установяване на противното. Това е така в рамките на производството по налагане на административното наказание. В съдебното производство по силата на чл. 16 ал.2 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, констатациите на АНО, обективирани в АУАН нямат обвързваща съда доказателствена сила. Задължение на съответните държавни органи е да докажат по ясен и недвусмислен начин обстоятелствата, при които е извършено нарушението и от кого е извършено същото. От своя страна наказаното лице събира доказателства в подкрепа на защитната си теза.

Съдът е длъжен разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите доказателства и доказателствени средства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В случая, районният съд неправилно не е взел предвид представения граждански договор, който е относим към спора и е игнорирал свидетелските показания на М. С. А.***, само защото подкрепят защитната теза.

Изводите на въззивния съд не се споделят от настоящата инстанция.

Следва да се отбележи, че гражданския договор е бил представен и на контролния орган преди издаване на акта за установяване на административно нарушение, което обстоятелство се установява по безспорен начин от писмените доказателства по делото, а и е видно от самия акт. Съгласно чл. 52, ал. 4 от ЗАНН преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства. От събраните доказателства по делото в първата инстанция безспорно се установява, че административният орган, издал наказателното постановление, не е направил това, което му повелява законът.

На следващо място в АУАН е посочено, че се касае за нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в това, че СД“****”, в качеството си на работодател не е уредил отношенията си с И. В.*** като трудови. Това обстоятелство е било достатъчно, за да се наложи административно наказание, при наличието на писмени доказателства, че между жалбоподателя и Василева са налице отношения, които са уредени по граждански ред и не са свързани с осъществяване на трудови функции.

Освен изложеното до тук на самостоятелно основание НП подлежи на отмяна за допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, което не е отчетено от въззивната инстанция. Изцяло са нарушени задълженията на АНО, вменени с императивните норми на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. В нарушение на изискването на тази разпоредба при издаване на наказателното постановление не са обсъдени доводите на нарушителя посочени във възражението срещу АУАН от 28.01.2013 г. и не са изложени конкретни мотиви защо според издателя на НП същото е неоснователно. Констатацията на АНО, вписана в НП:“гражданския договор прикрива реално трудово правоотношение“ не е достатъчна, за да се приеме че възражението и приложените към него доказателства са обсъдени и съобразени както при преценката дали е извършено нарушение така и при налагането на административното наказание.

За да е налице административно нарушение, е необходимо да се докаже съществуването по несъмнен начин на всички елементи, които се отнасят до неговата субективна и обективна страни, и тъй като в хода на административното производство не е установено безспорно полаган труд по трудово правоотношение, то издаденото НП е неправилно. С оглед изложеното, при представен граждански договор с дата 02.01.2013г., депозиран преди съставяне на АУАН, в хода на осъществената документална проверка настоящия състав приема, че от страна на сочения за нарушител не е извършено административно нарушение на нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ, тъй като не е установено по безспорен начин, престирането на работна сила при условията регламентирани в КТ. Като е достигнал до различни от тези изводи първоинстанционния съд е постановил неправилно решение, което ще следва да се отмени.

След като въззивният съд е изяснил фактите и обстоятелствата по делото, настоящата инстанция намира, че с оглед разпоредбата на чл. 222, ал.1 от АПК, следва да реши спора по същество, като въз основа на изложеното по-горе ще отмени наказателното постановление.

Мотивиран така, състав при Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 635/22.07.2013г., постановено по н.а.х.д № 621/2013г., по описа на Районен съд гр.Перник, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-2305792 от 01.04.2013 г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което на СД „***“, представлявано от Д. С. К.*** е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/

2./П/